

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 12. De ijs, quæ in Visitatione illa euenerunt, ac de Cantico
Magnificat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

riate, quia intrare est ipsemet **D E V S**, qui
 charitas est. & cum hæc omnia *propter fi-*
lias Ierusalem (quæ sunt animæ debiliores)
 collata sint tibi, obsecro, **MATER PIIS-**
S I M A, similem mihi ornatum impetra, quò
 tuas imitans virtutes, possit & anima mea
Ferculum esse filij tui, in quo ipse requiescat,
 totique mundo se præbeat cognoscendum.
 Amen.

MEDITATIO XII.

DE GESTIS IN VISITA-
tione Virginis apud Elisa-
betham.

PUNCTVM I.

P R I M V M, considerandus hîc
 ipsius Virginis in Elisabethæ do-
 mum ingressus; & ingens, quæ
 cum ipsa veniebat felicitas. Vir-
 go enim, utpotè humilior, prior
 salutavit; cuius verbis tanquam instrumento
 utebatur incarnatum verbum, ad stupenda
 opera erga infantulum, qui Elisabethæ ute-
 ro tenebatur efficienda. Mundavit enim il-
 lum ab Originis culpa, iustificavit gratiâ suâ,
 implevit Spiritu sancto, acceleravit illi vsum

rationis; Prophetam suum fecit; Incarnationis suæ mysterium reuelavit; tantoq; affectu gaudio, ut in ipso matris utero exultaret, manifestans, quo licebat modo, ineffabiliter se ex Domini sui aduentu affectum esse. Idque totum momento vno est peractum. In quo facta duo eminent magnæ consolationis, & merito expendenda.

I.

PRIMUM est, Saluatoris huius omnipotentia & liberalitas; qui ex tempore, merita sua gratiâ tam grandia effecit; nullis eius, in quem illa conferabat, meritis præcedentibus. In quo illud sapientis locum habet. *a Rex qui sedet in solio Iudicij, dissipat omne malum in sinu suo.* Hic enim vere Rex Regnum, in throno Virginalis uteri sedens, misericordiam suam oculis suum aspexit Præcursores: quo solo aspectu, quicquid mali in eo erat culpa, dissipauit. Ex quo fiduciam magnam concipiunt fore ut & mei aliquandò misereatur, cui, ut

a Prou. 20. 8.

b Eccl. 11. 23.

Ecclesiasticus ait, *b facile est subito honestat pauperem.* O Rex omnipotens, ostende tuam in me omnipotentiam, à malis me omnibus eruens; bonis vero tuis replens: ut quo ego tuarum misericordiarum sum indignior, eo illæ magis emineant & manifestentur. Da igitur mihi, ut Præcursores tuo dedisti, peccatorum veniam, Incarnationis tuæ cognitionem & spirituales in tuo obsequio lætitiarum. Amen.

II.

EXPENDAM deinde verborum B Virginis, quæ Dei mater est, efficacitatem: per quam

tot simul bona ex tempore sunt collata Bapti-
sta, velut primitijs Christi, & primo Redem-
ptionis eius fructui; quem, ante eius præfinitum
tempus, mediâ matre suâ, voluit ad matu-
ritatem peruenire: quo fiduciam in nobis ex-
citaret, futurum, vt, eiusdem matris interces-
sione, à diuina misericordia præueniamur &
adiuuemur.

QVARE roganda mihi est suprema hæc
Regina, vt potestatem, quam à filio habet, in
me exercens: aliquid ex multis illis, quæ, ipsa
mediante, felici illi Præcursori sunt concessa,
mihi velit impetrare.

PUNCTVM II.

CONSIDERANDVM postea
est: Sanctam quoque Elisabetham, ea-
dem Virginis Salutatione, fuisse Spi-
ritu sancto repletam: à quo huius myste-
rij cognitionem, & Prophetiæ donum ac-
cepit, quo mirè patefecit quatuor horum do-
norum in se effectus, tanquam quatuor visita-
tionis Christi, & præsentia Spiritus sancti
in anima cum donis suis illam replet, proprie-
tates.

PRIMVS EFFECTVS fuit, quòd ab Spiritu
sancto excitata sancta Elisabetha, statim in
Dei, matrisque eius laudes, elata voce, in-
gentique affectu proruperit: dicens: *Bene-*
dicta tu in mulieribus, & benedictus fructus

*Internæ Deæ
visitationis
proprietates:
1.*

d Luc. 1.42.

ventris tui, atque si distinctius dixerit: Verè te Angelus benedictam inter mulieres appellavit: cui ego addo; benedictum quoque esse fructum ventris tui, filium, quem vtero gestas: imo, quia ille benedictus est, tu etiam es benedicta: ab eo enim tanquam à fonte, coelestes fluunt benedictiones. Ex quo intelligimus, Spiritus sancti proprium esse, nos ad Christum eiusque matrem, fervore magno glorificandum, excitare, quod is multum his laudibus delectetur.

II. SECUNDVS EFFECTVS fuit, insignis humilitatis, dum hanc suã vilitatem respiciens, inde visitantis Virginis excellentiam admirans, illa verba adiecit: *e Vnde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me?* Moxq; Dei Magnalia gratitudinis effectum confessi, apud ipsam Beatam Virginem aperuit: quam scitebat, statim etiam Deum laudaturam & glorificaturam, quare adiecit: *e Ecce enim, ut facta est vox salutationis suæ in auribus meis, exultavit infans in gaudio in utero meo.*

e Luc. 1. 43.

e Luc. 1. 44.

III. VBI etiam Spiritus sancti proprietatem, TERTIVM QVIBVS eius EFFECTVM agnosci, ad humilitatem & gratitudinem in medijs istis donis, quæ nobis confert, excitans: quod nobis utiliora illa sint; securiusque seruemus: dum nos eorum tum indignos iudicamus; tum in conferentem gratos ostendimus.

QVART. par erit, cum me Deus interior visitare dignabitur; aut cum ad sacrã accedo com-

munic-

munionem, vtramque hanc cognitionem, huius Sanctæ exemplo in me excitare, Vilitatis meæ, & ipsius Maieſtatis. respiciens verò ipsius Dei bonitatem, ex qua tanta bona mihi proueniunt, ſtupore plenus dicam: *Vnde hoc mihi, vt veniat Dominus meus ad me?* ad me, inquam, vile mancipium; ad me adeo ingratum, & miſerimum peccatorem! ad me venit Dominus meus, Dominus infinite Maieſtatis! vt me viſitet! vt pauperem domum meam ingrediatur! vnde mihi tantus Dei mei fauor? Num ex meritis aut obſequiis meis? ex natura aut industria propria mea? O benedicta ſit tanta, tamque immenſa Dei charitas, quæ vilem adeò abiectamque non dedignatur viſitare creaturam ex ſola ſua miſericordia infinite!

IV.
 QUARTO denique, S. Elifabetha B. Virginem in propoſito & fide ſua confirmavit, dicens: *g Beata, qua credidiſti: quia perſicientur g Luc. 1. 45. in te, qua dicta ſunt tibi à Domino.* Quibus verbis, inſigne Prophetiæ donum, quod acceperat, parefecit. Agnouit enim quæcunque B. ipſam Virginem concernebant; tam præterita, quæ Angelus ei fuerat locutus; quàm præſentia; quòd verè eſſet iam Dei mater; & futura, quæ implenda erant. Ex quo licet conijcere, quàm in more habeat Spiritus ſanctus, inſtis, in quibus habitat, inſpirare, vt ipſius donis in proximorum vtilitatem vtantur; eorum tum in fide, tum in charitate, quæ Deo debetur, confirmando. In his omnibus affectibus

studebo sanctam Elisabetham pro viribus imitari: eandem rogans, vt ab iplo Domino gratiam, ad id præstandum, mihi velit impetrare.

ULTIMO perpendam, hoc die promulgatum fuisse excellentissimum B. Virginis nomen, quod est MATER DEI, quod ipsa, magnâ quidem humilitate, sed magno simul gaudio audiuit: & ideò meritò eodem nomine eam salutabo, & congratulabor; eum simul laudans, à quo fuit impositum.

PUNCTVM. III.

*In quo Meditatio instituitur, circa
B. Virginis Canticum,
MAGNIFICAT.*

TERTIO consideranda est B. Virginis ad S. Elisabetham responsio: Nam & ipsa, altissimo prophetiæ spiritu repleta, statim atque Elisabetha loquendi finem fecit, in admirandum illud Canticum MAGNIFICAT, &c. erupit.

I. CIRCA quod, illud in primis obserua: Eff. B. Virgo multa de propriis laudibus à S. Elisabetha audiisset, non tamen responsum in laudantem, vulgari hominum more, qui gratitudinis intuitu eos vicissim laudare student, à quibus laudes suas audiuerint; sed ornata

sua verba ad DEVM Dominum nostrum dire-
xiffe: vt nos doceret, qua ratione cum iis nos
gerere debeamus, qui nos aut nostra extollunt.
Optimum enim nobisque securissimum est,
sermonem ad alia conuertere; loqui que cum
Deo, à quo bona illa, ob quæ laudamur, pro-
ueniunt.

DEINDE perpendendum: eandem Beatam
Virginem, quæ, siue cum Angelis, siue cum ho-
minibus loqueretur, parcissima semper ac mo-
deratissima fuit in verbis; liberaliorem se cum
Deo & de ipsius Magnalibus loquentem osten-
disse: vt enim prius illud à prudentia & cir-
cumspectione; ita hoc ab amoris excessu, gra-
toque animo proficiscitur, iuxta illud Sapien-
tis: *Benedicentes Deum, exaltate illum. quan-
tum potestis: maior enim est omni laude.* & sicut
qui Deo est plenus, eius sermones non solum
de eo sunt omnes, sed affectu etiam tali, vt in o-
mnibus, quæ habet, ipsum exaltet atque glo-
rificet: (*b ex abundantia enim cordis os lo-
quitur*) ita B. Virgo, vt potè Deo plena, supre-
mum hoc Canticum, Dei affectibus plenissi-
mum, ore suo protulit. In quo decem sunt
Versus, tanquam decem chordæ in *c Psalterio*
aut *cithara*, ei simili, in qua Dauid ad DE-
VM glorificandum cantare nos iubet. Erit
que propterea è re nostra, singula eius ver-
ba meditari: quò discamus, illud etiam spi-
ritu recitare, ad ipsius Virginis honorem:
singulis item verbis, aut versibus san-
ctum aliquem affectum adiungere, aut
gau-

H.

a Eccl. 43.
33.

b Matt. 12.
34.

c Psal. 42 s.
91. 4. 143. 9.

gau-

gaudium de eiusdem Virginis virtutibus; petitione aliqua & colloquio circa easdem additis.

MAGNIFICAT ANIMA MEA

Dominum.

IN hoc versu nos docet B. Virgo, quo spiritu sit Deus laudandus; alitè videlicet atque magnificè de eo sentiendo; omniaque eius, quantum possibile est, extollendo, bonitatem, misericordiam, sapientiam, charitatem, atque rationem eius dominandi præstantissimam: nec id tantùm ore, sed animo & internis eius facultatibus: omnes illas ad Dei laudes, exemplo d. Davidis, inuitando. Et observandum: non dixisse B. Virginem: *Magnificavit*, aut *magnificabit* anima mea; sed **MAGNIFICATI**, quo ostenderet, principale suum officium & perpetuam occupationem esse, Deum magnificare, faciens, adhuc in terra existens, quod Angeli faciunt in coelo. O si anima mea Dominum Deum suum ita magnificaret! O Deus maiestatis infinitæ parum ego possum te meis laudibus extollere; sed quo possum tamen modo, laudo & exalto te, humiliter confitens, te *maior em esse omni laude*, supra quam vel dicere vel sentire possim. **OVIRGO** excelsissima, cuius semper anima Dominum magnificabat, omnesque ad idem præstandum, ut alter David, inuitabat! impetra mihi, quæso,

ut &

d Psal. 102.
1. & 103. 1.

c Eccl. 43.
33.

ut & mea idem faciens, semper se in eiusdem laudibus decantandis occupet, in secula, Amen.

ET EXULTAVIT SPIRITVS

meus in Deo salutari meo.

His verbis aperit nobis B. Virgo, qua ratione Deo congaudere possimus: quinque ad gaudij huius puritatem requisitas condiciones insinuans.

Ratio Deo congaudenti.

PRIMA est, quòd non in corporeis, sed in spiritualibus rebus sit collocandum. DEINDE, non tam in donis, quæ nobis confert, quàm in ipso largitore. TERTIO, quamuis gaudendum merito sit in Deo, quia creator noster est; præcipuè tamen, gaudere decet in eo, quia Saluator & sanctificator noster est: eo enim nomine, spiritualis nostræ lætitiæ, quæ in sanctitate & animæ nostræ salute fundatur, fons est & origo. QUARTO, idem gaudium, in spiritu præcipuè, siue superiore animæ parte, esse oportet, quòd ab omni etiam carnis odore (quæ sensibile corporis gaudium inuoluere solet) sit purior: quamuis etiam spiritus exultatio in carnem interdum redundet, iuxta illud Davidis: *Cor meum & caro mea exultauerunt in Deum vivum.* DENIQUE spiritus noster non in se ipso, quasi propriis meritis dona, ob quæ gaudet, accepisset; sed in Deo salutari suo,

I.

II.

III.

IV.

Psal. 33. 3. & 15. 9. V.

qui

qui illa donavit, & cui tota nostra læticia in-
niti debet, exulter, cum Davide dicens, *g Anima mea exultabit in Domino; & delectabitur super salutari suo.* Ascende igitur anima mea spiritu supra teipsam, sicut virgo hæc sanctissima; & exulta purè in Deo salutari tuo: in solo, inquam, ipso totum gaudium tuum colloca, si exultare cupis; in Deo exulta: ille enim desideria & h petitiones cordis tui implebit, *i vt gaudium tuum sit plenum, & nemo illud tollat à te, donec k intres in æternum gaudium Domini tui.*

h Psal. 36. 4.
i Ioan. 16.
24. 22.
k Matt. 25.
21.

A RESPEXIT HV MILITATEM
Ancilla sue.

DECEM insignia beneficia in hoc & sequentibus versibus commemorat B. Virgo, tria sibi propria, septem aliis etiam communia, tanquam præcipuas causas, propter quas Deum magnificet, in eo exulter, eique gratiam exhibeat.

I. PRIMVM BENEFICIVM ipsi proprium est, quòd ancilla sua humilitatem respexerit. Quibus verbis duplicem insinuat causam & originem diuinorum beneficiorum; alteram præcipuam ex parte Dei; ex nostra alteram. Ex parte Dei illa est, quòd nos benignis oculis dignetur respicere, nostriq; meminisse, vt benefaciat. Etsi enim verissimè omnia videat; non tamen illa dicitur respicere aut curare, quæ in eorum nihili abyfso, aut in miserie profundo

relin-

relinquit; sed ea tantum, quæ idè respicit, vt
 benè illis faciat. Ex parte nostra ea est, quòd,
 paruitatem nostram agnoscentes, ad largitatis
 diuinæ dona percipienda, disponamur. Quare
 optimè, à Deo illustrata B. Virgo vtrinq; hanc
 causam coniungens, Deum magnificat, quòd
ancilla suæ humilitatem respexerit. qua tamen
 sententia, non tam se humilitatis virtutem ha-
 bere agnoscit; quàm eius re ipsa specimen præ-
 bet. Nam, quæ verè humilis erat, non se talem
 existimabat; aut certè silentio id inuoluisse:
 sed ipsam humilitatem exercens, paruam, vi-
 lem, & vt ancillam abiectam se esse fatetur
 & quoniam talem Deus respicere non est de-
 dignatus, illum magnificat; docens, verum ac
 solidum diuinarum laudum, & grati animi
 fundamentum pro acceptis beneficiis, nostræ
 paruitatis & indignitatis cognitionem esse:
 qua non solum omnis vanæ complacentiæ pe-
 riculum euadimus; (hinc quod superbus ille
 Phar. sæus incidit) sed tanquam incitamento
 vtimur, ad impetrandum à Deo, vt beni-
 gnis oculis nos respiciens, maiora con-
 ferat beneficia: quæ (vt asserit David) in
*humilia respicit in celo & in terra. Susci-
 tans à terra inopem; & de stercore erigens
 pauperem.* Quod ipse David expertus dice-
 bat: n *Quoniam respexisti humilitatem me-
 am: saluasti de necessitatibus animam me-
 am.* O DEVS altissime, cælorum habitans
 altitudinem, respice vilis huius serui parui-
 tatem, & consuetam exhibe misericordiam;

Luc. 18. 11.

in Psa. 112. 6

in Psa. 30. 8.

oPsal. 112. 6. *o educens eum de lacu miseria, & de luto siccis: suscitans à terra inopem, & de stercore erigens pauperem: vt colloces eum cum principibus, & sanctis tuis, sanctum eum, sicut illos, faciens, Amen.*

ECCE ENIM EX HOC BEATAM
me dicent omnes generatio-
nes.

SECUNDVM B. Virgini proprium BENEFICIUM, cuius intuitu Deum magnificat illo est, quod ab eo tempore, quo Deus, ipseus humilitatem respicere dignatus est, omnes hominum generationes siue præsentes siue futurae, quæ in Christum crederent, beatam ipsam felicemque dicerent. Quâ sententiâ non accepit huiusmodi proprias laudes, tanquam gaudij suam materiam; sed tum magnalia illa, quæ à Deo acceperat, quibus laudes illæ innituntur; tum bona illa & spiritualia lucra, quæ illi consequentur, qui ipsi seruient, beatamque pronuntiabunt. O excelsissima virgo: ego partes meas in xta hanc tuam prophetiam, explere auctorem inter eos numerari, qui p beatam te dicant. Beata es, quæ, vt cognata tua dixit, credidisti Beata, cuius venter Saluatorem mundi portauit: multo que beatior, quod q Dei verbum audiveris, & custodieris. Beata es propter octo illa, quæ filius tuus Beatitudinis encomio, in môte apud discipulos suos, exornauit. Es enim

p Luc. 1. 45.

q Luc. 11 28.

r Matt. 5. 3.

¶

7 PAVPER SPIRITV: ideoque tuum est. Regni

caelorum: Es MITIS, quæ viventium possides
 terram; Huius mundi mala LVXISTI: & ideo
 merito *consolaris*; Es VRIISTI, & SITIVISTI
 IUSTITIAM: nunc ergo *saturaris*; fuisti MI-
 SERICORS: es itaque *misericordiam consecuta*;
 fuisti PACIFICA: ideo eminenter *Dei fi-*
lia vocaris; fuisti MVNDO CORDE: vides er-
 go nunc clarè *Deum*; PERSECVTIONES *per-*
peffa es propter iustitiam: quapropter *tuum*
nunc est Regnum caelorum, in quo tanquam su-
 prema omnium, qui in eo sunt, Regina manes.
 O igitur suprema caeli Regina, gaudio magno
 exulto, quòd tot nominibus sis beata! Utinam
 omnes nunc gentes & nationes ad filij tui fidè
 conuertantur, magnaque fide te beatam com-
 pellent: quòd per te omnes euadant beati, imi-
 rantes hic tuam vitam, & postea ad tuam per-
 uenientes gloriam. Disce hinc, quantam lati-
 tudinè in Deo adferat occasionem, spes certa bea-
 titatis consequendæ! propter quam CHRIS-
 TVS ipse discipulis dicebat: *In hoc nolite* Luc. 10. 20
gaudere, quia spiritus vobis subiunguntur: gaude-
te autem, quòd nomina vestra scripta sunt in cae-
lis. & Apostolus hortatur, vt simus *gaudentes* Rom. 12. 12.
spe, obtinendæ scilicet beatitudinis,
 quæ nobis promissa
 est.

¶ So

*QVIA FECIT MIHI MAGNA
qui potens est, & sanctum no-
men eius.*

TERTIVM hoc est beneficium B. Virgi-
ni proprium, tertiaque causa Deum magni-
ficandi. Hoc enim momento in memoriam
reuocasse credibile est, omnia mirabilia, quæ
DEVS in ipsa operatus erat; & ingenia be-
neficia à puncto suæ conceptionis ad eam ho-
ram in se collata; nominatim illud, quod ma-
ter simul esset ac virgo: nec qualiscunque ma-
ter, sed Dei, ob quæ omnia Deum magnificat,
illius omnipotentia & nominis sanctitati om-
nia tribuens. Omnipotentia enim fecit, quæ
voluit sanctitate; vt eius nomen sanctificaretur
in sæcula. Cùm dixit: *Quia fecit in me magna*,
etiam ostendit, se in iis magnam effe-
ctam, quæ homines efficiunt magnos coram
Deo, sanctitate, scilicet aliisque celestibus
donis. Cùm enim filius magnus esset; oportebat
& matrem esse magnam. Ex quo appa-
ret, nihil repugnare humilitati, quod quis
Dei dona in se agnoscat: potius, Apostolo
teste, id t nobis reuelat **DEVS** per spiritum
suum, vt gratos nos illi exhibeamus; nec no-
bis ea, sed eius potentia sanctitati que tribu-
amus. Vtrunque hoc attributum, instar san-
ctorum quatuor animalium coniungentes, quæ
gloriam Deo dantes dicebant: u *Sanctum, San-*
ctum,

1. Cor. 2. 10

u Apoc. 4. 8.

ctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens, qui erat, qui est, & qui venturus est.

ET MISERICORDIA EIVS
à progenie in pnoenes timen-
bus eum.

HO C quartum est beneficium & causa, ob quam Beata Virgo Deum magnificat, non solum ob ea quæ iam accepit: sed ob plurima etiam alia quæ sperat, accipienda; nec sibi soli, sed omnibus mundi nationibus communicanda: animo exultans, quod Dei misericordia continuata sit, infinita, sempiterna, & quæ ad omnes ipsi obsequentes, timentesque sese extendat, cuiuscunque tandem illi sint nationis. Est enim sanctorum id proprium, ut cum accepta à Deo recognoscunt dona, maiora alia de ipsius misericordia expectent, iuxta illud Apostoli: *Qui de tantis periculis nos eripuit & eruit; in quem speramus, quoniam & adhuc eripiet.* Est etiam eorundem Sanctorum, non existimare, solem iustitiæ sibi tantum, non etiam aliis illucescere; sed altissimè de eius misericordia sentire: quod sese ad multos alios & per secula extendit, & reuelat: quo etiam nomine & ipsi gratias agunt, omnium hominum beneficia, ut propria reputantes; totoque corde exultantes quod tam benignum Deum habeant, qui nemini ipsum timententi deneget misericordiam. Id quod Dauid toto Psalmo centesimo secundo fecit

x 2. Cor. 1.

10.

Nihil enim in eo aliud agit, quàm ut utroque hoc nomine, misericordiae scilicet in se, & alios iustos effusa, Deum glorificet.

FECIT POTENTIAM IN BRACHIO SUO.

QUINTVS titulus ratioque Deum magnificandi, fuerunt omnipotentiae eius opera, quae virtute ac fortitudine sua abique vilius auxilio perfecit, quae memoriâ suâ Virgo B. reuoluit, recordata creationis huius vniuersitatis, conseruationis, ac tam prouidæ gubernationis; Prodigiorum item in educatione populi Israel ex Aegypto, & ad promissionis terram per desertum deductionis; ac reliquorum, quae Sacra scriptura refert. Nominatio uero Incarnationis uerbi diuini stupendum & recentissimum opus praesenti memoria commemorans, in quo uerè potentiam & brachij sui uirtutem maximè ostendit. Propter quae omnia Deum magnificauit, vno hoc uerbo complexa, quicquid Dauid prolixè & minutim de omnibus his magnalibus recensuit,

*Psal. 135.
1010.*

PRAETEREA in hoc & sequentibus uersibus, non solum B. Virgo refert, quae fecit Deus, sed etiam quae facere consuevit, uel in more habet facere consonum bonitati suae. laudat itaque illum quod potenter, & maxima quaeque brachio suo operari consueuerit, quando, quomodo, & erga quem magis illi placet

placet. qui vt talia olim; etiam nunc facit, ac
facturus est in posterum. Ex quibus magna
mihi in Deo gaudendi orietur occasio; spe-
randique futurum, vt magna etiam, brachij
sui virtute, in me aliquando operetur.

DISPERSIT SVPERBOS
mente cordis sui.

SEXTA causa Deum magnificandi fuit,
non solum omnipotentia, quam in beneficiis
& misericordiae operibus ostendit; sed quam
etiam in iustitiae suae seueritate, manifestauit;
superbos seuerissimè castigans, illorum ma-
chinas, & cordium dissipans cogitationes.
Recolerat itaque Beata Virgo, quo pacto
Deus, superbissimi Luciferi machinamenta
illa dissoluit, quae sine fundamento in mente
sua fabricare ceperat, cum diceret: *y In caelum*
consendam, super astra Dei exaltabo solium
meum: ascendam super altitudinem nubium:
similis ero altissimo, & superborum illorum
conatus repressit, qui B. bylonicam turrin æ-
dificare stultè cogitantes, dicebant: *z venite*
faciamus nobis ciuitatem & turrin cuius cul-
men pertingat ad caelum: & celebremus nomen
nostrum, ante quam diuidamur in vniuersas ter-
ras; supplicia etiam cogitabat, aa Pharaoni, bb
Nabuchodonosori, aliisque superbis illata.
Propter quae omnia Deum ipsa magnificabat;
quia propter eadem dignus est, qui laudetur:
sicut Christus Dominus Patrem suum laudans

y *Isaie 14. 13*

z *Gen. 11. 4.*

aa *Exod 10.*

bb *aliis.*

bb *Daniel.*

4. 30.

cc Matt. II.
25.

dicebat; cc *Confiteor tibi, Pater Domine cœli & terra; quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus; & reuelasti ea paruulis.*

DEPOSUIT POTENTES DE SEDE,
& exaltauit humiles: Esurientes impleuit bonis, & diuites dimisit inanes.

VIROQUE hoc versu duplex laudum Dei causa ponitur, ex misericordiæ & iustitiæ eius coniunctione. Ostendit enim Deus potentiam suam, dum huius mundi potentes è thronis & sedibus suis eiicit; Regna, dignitates, & granditates, quibus triumphant, aufert; in quorum locum paruulos abiectosque exaltat: sicut è cœlestibus sedibus superbos Angelos repulit, in quorum locum humiles homines euexit; & ex huius mundi throno superbum eius Principem sathanam deiecit, quem tyrannide occupabat: in cuius locum Christum, humilitatis Magistrum; induxit, qui pusillus, lapilli paruuli instar, de cœlesti monte sine manibus & viri operâ, abscissus, statuam illam, quæ quatuor Monarchias referebat, comminuit; suaque humilitate in montis magnitudinem exercuit. Quem morem & agendi rationem familiarem Deo esse, testatur Iob illis verbis. *cc Qui ponit humiles in sublimi, & moerentes erigit sospitatus; qui dissipat cogitationes malignorum, ne possint implere manus eorum, quod cœperant: qui apprehendit sapientes in astutia eorum; & consilium prauorum dissipat.* Et ipsemet Deus ad eundem

dd Daniel.
2 34.

ee Iob. 5. 11.

ff c. 40. 6. 7.
28.

Iob ait: ff *Disperge superbos in furore tuo, & re-*

spiciens

spiciens omnem arrogantem humiliat. Respice
 cunctos superbos, & confunde eos, & contere
 impios in loco eius. Absconde eos in pulvere si-
 mul, & facies eorum demerge in foueam. Et ego
 confitebor, quòd saluare te possit dextera tua.

Cui simile CHRISTVS dixit apud Lucam. gg *Luc. 14.*

Qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, *ii c. 18. 14.*

exaltabitur. Et eodem modo B. Virgo hic ait: *Matt. 23. 12.*

Esurientes & pauperes, qui tales se esse faten-
 tes, esuriunt ac sitiunt iustitiam, bonis implet
 spiritualibus, eorum explens desideria: contra
 verò diuites, qui abundare se existimant & nul-
 lius indigere, dimittit inanes, iuxta illud Dau-
 dis: *hh Psal. 33.*

autem Dominum non deficient omni bono. O A- *ii.*

NIMA mea, magnifica Dominum tuum ob
 nobilissimam hanc conditionem, qua humili-
 bus & iis, qui in terra esuriunt, tantopere fa-
 uet. O mi spiritus: exulta in Deo salutari tuo,

ii qui coronat te in misericordia, & miseratio- *ii Psal. 102.*

nibus: qui replet in bonis desiderium tuum. glo- *4.*

riare, quòd paruus sis, esuriens & egens; quòd à
 Deo exaltaris, satieris, & tua desideria imple-
 antur: caue verò, superbus diues, ac fastidio-
 sus sis, ne ex tua sede deiiciaris, eiusq;

spolieris gratiã.

ss So

*SUSCEPIT ISRAEL PVERVM
suum, recordatus misericordia sua: Sicut locu-
tus est ad Patres nostros, Abraham &
semini eius in secula.*

Dvos alios titulos causasve duo hi ultimi
versus complectuntur, ad nos exhilarandos,
Deumque laudandum efficacissimas. Altera
est, ipsius cura & providentia, quam de iis
gerit, quos semel in domesticos & filios sus-
cepit, accurrens ipsemet ad eos iuandos.
Etsi enim interdum eorum videatur obliuisci-
maturè tamen, misericordiae suae recordatus,
adeest; sicut B. Virgo hic praedicat, quod Israe-
lis, & in eo mundi totius memor, factus sit ho-
mo, ut ei remedium adferet. Altera causa est,
insignis eiusdem Dei fidelitas in promissis,
Parentibus nostris factis, adimplens ea filiis
eorum usque ad mundi finem. Quemadmodum
id quod Abrahamo Davidiq; promiserat, hoc
insigni incarnationis suae opere adimplevit.
Vtriusque huius causae consideratione accen-
sa B. Virginis anima, Dominum magnificavit,
exultante eius spiritu in Deo salutari suo. Eius-
dem causis par est, & meum spiritum ad simi-
les affectus accendi: cum huiusmodi providen-
tiam Dei erga eius filios; & fidelitatem in
iis, quae Apostolis Patribus nostris promisit,
experiamur quotidie; meritoque speremus,
eum, usque ad mundi finem, non defuturum
fidelibus, Apostolorum filiis & posteris.

HAE decem sunt causæ siue tituli, quos in hoc suo Cantico B. Virgo allegauit, ad magnificandum Deum, ipsius Incarnati Verbi inspiratione, quod visceribus suis inclusum gerebat, excitata. Ex quibus & mihi licet Psalterium aliud decem chordarum, ad Deum, nunc hoc nunc illo modo, laudandum, construere. Sed quoniam ego id, vt oportet, præstare nescio; Verbum ipsum incarnatum orabo, velit me, vt matrem suam docuit, instruere; ipsam verò, vt intercessione sua, ad impetrandum iuare dignetur, ad maiorem filij sui gloriam.

PUNCTVM IV.

VLTIMÒ considerandum, quanta bona B. Virgo, dum tribus quasi mensibus apud cognatam suam commorata est, omnibus in eadem domo manentibus attulerit, sanctissimâ suâ conuersatione; raræque modestiæ, humilitatis & charitatis exemplo. Quæ enim in ipso aditu tanta fecit, fas est credere, trium mensium spatio, eadem auxisse; præcipuè in S. Elisabetha, sæpius cum ea de his mysterijs conferendo; & porrò ambas ad Orationem, familiaritatemque cum Deo, & varia virtutum exercitia sese mutuo exhortatas esse. Quod si verum est, Deum ob commorantem in domo Obededom Arcam Testamenti, ipsi totique eius domui benedixisse, ac bonis multis ita repleuisse, vt Rex Dauid, æmulatione quadam sancti, quò benedictionem à Deo acciperet: *b Ibo, dixerit, & reducam arcã cum be-*

ne dictione in domum meam: quanto magis credendum est, tam diuturnam diuinæ huius noui Testamenti Arcæ (qua ipsemet Christus continebatur) in ea domo mansionem, mille eam benedictionibus repleuisse: quas, si uiua ego fide intelligerem, mox eam in meam domum transferri; excelsæq; huius Virginis deuotionem in anima mea, non mensibus tribus tantum, sed vita morari exoptarem, quo celestibus me benedictionibus repleret.

NON est prætereundum tamen, quod, cum media B. Virgine Deus tantis misericordiis Ioannem Baptistam & Elisabetham repleuisset, Zachariæ tamen, Ioannis parenti, non reddiderit sanitatem; nec in sententia Angeli dispensare voluerit, qua prædixerat illum, donec filius nasceretur, mutum futurum. cum enim Deus sit iustus: expediebat ad iustitiæ ordinem, ita fieri, ut Angelus prædixerat; misericordiam uero in commodius tempus differri. Ex quo discam, secreta Dei iudicia ueneratim me ipsum diuinæ dispositioni subicere; & conueniens uisitationis eius tempus expectare: quia nullus est rei præfixus terminus, qui non aliquando tandem perueniat: Nam, quod hoc die S. Elisabethæ; alio tribuit Zachariæ, & quidem cumulatius.